

7. SONNET XXIX

A LUCKY BEGGAR/ SHCHASTJA-RAB/ ЩАСТЯ-РАБ

William Shakespeare/ Вільям Шекспір

Translation: Ostar Tarnawsky

Коли прибитий долею й людьми,
Koly prybytyj doleju j ljud'my,
When cast down by fate and people,

Оплакую самотньо мій талан
Oplakuju samotn'o mij talan
I bemoan alone my luck

Та кличу до німих небес слізьми й,
Ta klychu do n'imykh nebes sl'iz'my j,
And call to deaf heavens tearfully and,

Побачивши себе, клену свій стан.
Pobachyvshy sebe, klenu svij stan.
Having seen myself, I curse my lot.

Я хочу бути як той щастя раб,
Ja khochu buty jak toj shchastja rab,
I want to be like that lucky beggar,

Як він красив-щаслив серед друзяк,
Jak vin krasyv-shchaslyv sered druzjak,
How he paraded boastingly among his pals,

Прийняти в цього стиль, в того масштаб,
Pryjnjaty v ts'oho styl', v toho masshtab,
Assuming this one's style, that one's stature,

Що, може й манить, та мені не в смак;
Shcho, mozhe j manyt', ta men'i ne v smak;
That may deceive, and to me may not be of good taste;

У цих думках я нехтую собою і,
U tsykh dumkakh ja nekhtuju soboju i,
In these thoughts I despise myself and,

Як тебе згадаю та мій стан,
Jak tebe zhadaju ta mij stan,
When you I remember and my lot,

Мов жайворон, що ранньою порою
Mov zhajvoron, shcho rann'oju poroju
Like the lark which at morning time

Несе свій спів з землі до неба брам.
Nese svij spiv z zeml'i do neba bram.
Carries its song from earth to heaven's gate.

Твого кохання спомин, мов Едем,
Tvoho kokhannja spomyn, mov Edem,
Your love is a memory, like Eden
(Paradise)

Я стан свій не заміню з королем.
Ja stan svij ne zaminju z korolem.
I lot my will not exchange with a king.
(I will not exchange my lot with that of a king)